

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון תקפט ♦ מברכין אדר ב'

פ' ויקהל ♦ שבת שקלים ה'תשפד

דברי אלוקים חיים
מרחן רבינו הגה"ק זיע"א

דברות קודש
מרחן רבינו עט"ר שליט"א

ויקהל משה את כל בני ישראל ויאמר אלוהים אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם

המפרשים האריכו לפרש מתי היתה זאת ולמה הקהיל משה את כל עדת בני ישראל וגם מה שאמר משה אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותנו, ותמהו דהלא המצות שצוה כאן הוא שלא לעשות מלאכת המשכן בשבת וכמו שכתב רש"י שאינו דוחה את השבת וגם הפסוק לא פירש מתי היתה זאת שהקהיל אותם והנה רש"י הק' כתב שזה היה למחרת יום הכיפורים כשירד משה מן ההר וגם הרמב"ן כתב שיתכן שהיה זה ביום מחרת רדו מן ההר, ומש"כ "תעשו" כתב האור החיים הק' דיוצרך לומר עליו תעשו אף שלא אמר משה במצוה זו, אלא ענין השבת, והא משום שהיה צריכין כל ישראל לתקן את כל התרי"ג מצות אשר פגמו בהם בחטא העגל, שכל המודה בעבודה זרה הוא ככופר בכל התורה כולה, והדבר הזה לתקן הוא דבר קשה, אשר על כן באה מצות ה' להם שיזהרו במצות שבת, ואמרו חז"ל ששבת שקול כנגד כל התורה כולה, וזה שיזהרו במצות שמירת שבת יתקנו הפגם שפגמו בכל התורה כולה, ולזה אמר משה כאן אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם ולעשות הוא מלשון תיקון ובא לומר בזה יתקנו הפגם של בני ישראל שחטאו בעגל ע"י שיום השביעי יהיה להם קודש שבת שבתון, וכתב בעל הטורים על אומרו ויקהל משה וגו' דמכיון שבא לומר להם פרשת שבת וזה רמז שבשבתות ויו"ט נקהלים ישראל לשמוע הדרשה.

ובכל אופן צריכים להבין למה היה צריך להקהיל את כל בני ישראל הלא היה מספיק שיקהיל את עושי המשכן ולומר לפניהם שאל יחללו שבת שאין עשיית המשכן דוחה את השבת וכמ"ש רש"י וגם יש להבין למה עשה זאת משה בעצמו להקהיל את כל ישראל והיה מקום לומר שאחרים יעשו זאת.

ולפי ענ"ד נראה לומר בעז"ה באופן כזה דהלא ידוע מספרים הקדושים שכל מטרת משה היה בזה שסירב בתחילה לילך ולגאול את ישראל ממצרים היה מכיון שרצה משה שיהיה התיקון השלם וידע שעדיין לא יהיה הגאולה השלימה בזה שיצאו ממצרים ורצה משה רבינו למנוע זאת, אבל הקב"ה ציוה לו ללכת לגאול את ישראל היה מכיון שירדו ישראל ממדריגתם ע"י קושי השעבוד הקשה והיו כבר במ"ט שערי טומאה והיה מן הצורך לגאול אותם קודם הזמן שלא יפלו ח"ו לנו"ן שערי טומאה.

ולכן יצאו ממצרים קודם הזמן, אבל מכל מקום היה אפשר שיהיה התיקון השלם ע"י שישראל הקדושים קיבלו את התורה בסיני ואמרו נעשה ונשמע, ונעשו בני חורין מן המלאך המות ונעשו כמלאכים, והיה יכול להיות הגאולה האמיתית והתיקון השלם. אבל נעשה מה שנעשה ע"י הערב רב בחטא העגל אשר עשו וגררו את ישראל בחטא הידוע הזה ולכן נתבטל כל הענין.

אבל מכיון שמשה רבינו הרעיא מהימנא קדישא ביקש עליהם רחמים וצם ארבעים יום ולילה עד שבישר לו ה' ואמר לו "סלחתי כדברך" וקיבל משה רבינו הלוחות השניות, וירד ביום כיפור מן ההר, ויום כיפור נעשה מאז יום כפרה לישראל לדורות עולם.

משנכנס אדר מרבים בשמחה

כשם משנכנס אדר ממעטים כדי להדגיש שהשמחה צריכה להיות מקושרת לבית המקדש, כמו מעוט השמחה באב כך ריבוי השמחה בחודש אדר.

כתוב במשנה ש"באחד באדר משמיעים על השקלים". השקלים ניתנו למקדש, להקריב קורבנות ציבור. זו ההתחלה של חודש אדר. כתוב שירושלים נקראת "משוש כל הארץ", אומר המדרש (בספר שמות) שבירושלים יש בית המקדש, מקום שהעוונות מתכפרים בו, זהו הדבר שגורם שמחה הכי אמיתית לבן אדם. "משוש כל הארץ".

אומר השפ"א על שבת שקלים (שנת תרמ"א), "משמיעים על השקלים" הכוונה היא שמאחד באדר מתחילים להתכונן בכל מה שקשור למקדש. השקלים הם התשתית של קורבנות של בית המקדש, אז אם אתה מנדב למקדש יש לך בעצם את המודעות הזאת, ובית המקדש הוא מקור השמחה.

עוד אומר השפ"א בליקוטים לר"ח אדר, היות וכתוב שלפי מ"ד שהעולם נברא בתשרי הקב"ה העלה במחשבה לברוא את העולם בחודש ניסן. אומר השפ"א, לפי זה ימי חודש אדר אלו ימי רצון, כמו אלול לפני חודש תשרי, בגלל שעלה במחשבה שהוא יהיה ר"ה.

אמרות פהורות
מרחן רבינו ה'אור אביגדור' זיע"א

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם: (לה. א')

ומבאר רש"י ויקהל משה. למחרת יום הכפורים כשירד מן ההר, והוא לשון הפעיל, שאינו אוסף אנשים בידיים, אלא הן נאספים על פי דבורו.

אמרו רז"ל כמה ימים היה צריך משה לטרוח כדי להקהיל ששים רבוא ישראל כמו שכתוב: "ויקהל משה את כל עדת". וידוע שהיו למשה חצוצרות, אם היה תוקע בא' היו באים הנשיאים, ואם תוקע בשתיים היו באים כל הקהל, כמו שכתוב בפרשת בהעלותך: "ואם באחד יתקעו ונועדו אליך הנשיאים".

עוד למה כתוב 'עדת' בני ישראל ולא נאמר כל קהל ישראל? וכי היה קשה למשה להקהיל לישראל? הרי כבר אמרנו שבחצוצרות מקהיל תיכף ומיד.

ואפשר לומר שאכן למשה לא היה קשה להקהיל את גופות העם, אלא הקושי היה להשוות את דעותיהם שכתוב "עדת בני ישראל", "עדת' אותיות 'דעת', היה קשה להשוות דעתם של ישראל שכולם יהיו אגודה אחת, בדעה אחת.

המשך דא"ח מרן רבינו זי"ע מעמ' א'

ולכן אפשר לומר שמשנה רבינו רצה לקרב את הגאולה השלימה מיד, ולכן הקהילים משה למחרת יום הכיפורים כשירד מן ההר וציוה להם את שמירת השבת, וחז"ל אמרו שאם אפילו ישמרו ישראל ב' שבתות כהלכתו מיד הם נגאלים, ולכן משה רבינו שהוא היה הגואל הראשון והוא יהיה גם הגואל האחרון וכמו שכתב האור החיים הק' לעיל (בפרשת תצוה) שה' בירר למשה המלכות והמליכו על ישראל, וגם מה שאמר ה' יתברך ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש, שממלכת קאי על משה וכהנים זה קאי על אהרן ובניו, ואין צו אלא לשון מלכות והוא משה רבינו ימלוך עלינו לעתיד.

וכן כתב האור החיים הק' בפרשת ויחי כי משה הוא הגואל אשר גאל את אבותינו והוא יגאל אותנו וישיב בנים לגבולם דכתיב מ'ה ש'היה ה'וא ש'היה, שהוא ראשי תיבות משה, ולא יקשה בענין דבר זה באמריך, הלא המלך המשיח הוא משבט יהודה מזרעו של דוד המלך ע"ה, ויש אומרים דוד בעצמו הוא יהיה המלך המשיח דכתיב ועבדו דוד מלך עליהם, ואם כן האיך אנו אומרים שהמשיח הוא משה, הבא משבט לוי אבל יש לך לדעת כי בחינת נשמות משה ע"ה הוא כלולה משנים עשר שבטי ישראל, כי כל השישים רבוא של עם ישראל היו ענפיו, ע"פ וענף שבט של דוד במשה הוא ולזה תמצא את משה במדבר שהיה מלך וגם כהן ולוי ונביא וחכם וגיבור משום שהיה כולל כל הענפים שבקדושה ולעתיד לבוא תתגלה בעולם שורש המלכות שבמשה שהוא בעצמו מלך המשיח והא דוד והא ינון ושילה עכ"ל.

ולפ"ז אפשר לומר שלכך הקהילים משה את כל בני ישראל, ודווקא משה בעצמו הקהילים שרצה שיהיה כבר הגאולה על ידו והמשכן שבמדבר יהיה הקדמה לבנין בית המקדש שבירושלים עיה"ק שהמשיח הוא הבונה המקדש ומקבץ נדחי ישראל וזה הוא הסימן האמיתי שהוא המלך המשיח וכמו שכתב הרמב"ם (בהלכות מלכים פרק י"א) שאם יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות כדוד, כפי התורה שבכתב ושבעל פה וגם יכופ את כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחם מלחמת ה' הרי זה בחזקת שהוא משיח ואם עשה והצליח ובנה מקדש במקומו וקיבץ נדחי ישראל הרי זה משיח בוודאי עכ"ל.

וזה שעשה משה שקיבץ והקהיל את כל ישראל וכפה על כל ישראל לילך בה וציוה על השבת אף שכבר ציוה עליו כמה פעמים אלא כאן רצה לצוותם סמוך למצות מעשה המשכן בכדי שיהיו כל ישראל מוכשרים לשכון השכינה בתוכם, וגם שציוה דווקא על מצות השבת שהוא שקולה כנגד ככל התורה כולה והוא תיקון לעבודה זרה וכמו שדרשו חז"ל (מסכת שבת קי"ח) כל השומר שבת כהלכתו אפילו הוא עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו. וגם שציוה על השבת על פי המדרש שאמרו: כי אמר הקב"ה למשה הקהל קהילות ודרוש לפנייהם ברבים כדי שילמדו ממך

לדורות הבאים להקהל בכל שבת וללמוד הלכות שבת, אבל מעשה שטן הצליח שלא שמרו ישראל רק שבת אחת ובשניה כבר חיללוהו במעשה של המקושש וכמ"ש בפרשת שלח ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקושש עצים ביום השבת, וכתב רש"י שם, בשם הספרי שבגנותן של ישראל דיבר הכתוב שלא שמרו אלא שבת הראשונה אבל בשבת השניה בא זה וחיללה עכ"ל.

להתחזק בשמירת שבת קודש כהלכתו

ומה שמוטל עלינו הוא להתחזק בשמירת שבת קודש כהלכתו ולהגיע לזה צריכין להקהיל קהילות ללמוד הלכות שבת ויגעת ומצאת תאמין כי בלי לימוד הלכות שבת אי אפשר להגיע לשמירת שבת כהלכתו ולא עם הארץ חסיד ואין בור ירא חטא, וכבר כתב הרבי ר' יונתן אייבשיץ זי"ע"א בספרו יערות דבש שא"א שינצל מאיסור שבת אם לא ילמד כל הדינים על בריים היטב היטב וגם עצם הלימוד הוא סגולה גדולה שלא יבואו לחילול שבת אפילו לא בשוגג וכמו שכתב החתם סופר זי"ע.

וגם ידוע מה שכתב הרה"ק בעל הדברי יחזקאל משינווא זי"ע שאם אדם לומד את ההלכות בעתו ובזמנו חג בחגו ומועד במועד על מנת שידע את ההלכות שנוהג בכל מועד ומועד זה נקרא לימוד לשמה, ומי הוא זה ואיזהו הוא אשר לא ירצה להגיע לידי תורה לשמה שזה המדריגה הכי גדולה שע"י יכולים לבוא לכל דבר שבקדושה ובפרט בהלכות שבת שזה הלימוד מביא להרגיש קדושת השבת וזה היה ידוע אצל צדיקים שהרגישו את גודל קדושת השבת ובפרט בתלמידי הבעש"ט הק' שזכו לידי זה ע"י לימוד תורה לשמה באהבה וביראה.

וכן מסופר על הרה"ק הבאר מים חיים זי"ע שע"י שזכה לעסוק במילי דשבתא ולחבר החיבור הנורא והקדוש "סידורו של שבת" זכה להיות גבוה בשבת בקומה ממש כפשוטו כידוע ומפורסם.

וכן מסופר בהרבה צדיקים שזכו להרגיש קדושת השבת ולא יוכלו להיפרד מהשבת קודש והוסיפו שעות על שעות להמשיך את קדושת השבת גם על ימות החול וכן ראינו אצל כ"ק אדמו"ר זי"ע שבער בקרבו האש קודש של קדושת השבת הן בתפילות הזכה והן בשולחנות הקדושות שעות על גבי שעות בשירות ותשבחות לקל אשר שבת מכל מלאכתו, והן בדברות קודשו היה מלא וגדול מזה בדברו על הרגשת גודל קדושת השבת קודש וגודל ההשתוקקות לבוא להרגשת אור ה' יותר ויותר.

ועלינו כולנו להתחזק בזה הן בלימוד ההלכות והן בלימוד והעיון בספרי קודש ובפרט בספרי סידורו של שבת ובספרי רבותינו הק' זי"ע ומשם במהרה יבוא להרגיש קדושת השבת וגם להתפלל לקל-עולם שזכה לבוא למדריגה הזאת ולהיות בבחינת עולמך תראה בחיך כי שבת הוא מעין עולם הבא ונועם הנשמות להתעדן באהבת ויראת השם.

נעימות חיים

שגורה בפי כי עיקר החסידות לעשות רצון צדיק הדור, ולא כאנשים המהתלים ומשחקים במי שאינו נוטה אחר רבו שהוא בחר בו, כי שגור בפייהם שאין קדוש רק רבם, ושאר צדיקי הדור מחרפים ומקללים.

ובאמת אין זה דרך חסידות רק דרך אפיקורסות, ובאמת אנשים האלה חסרו דעת ושכל ולבב אנוש אין להם כידוע, ובאמת עיקר הדרך הישר לכבד צדיק הדור, ומי שזכה לגדולה מן השמים, ויראי ה' נהנין ממנו עצה ותושיה, זהו הוא הצדיק ואסור להחליש דעתו ח"ו.

אדרבה ראוי לכל מיני כיבוד בעולם, וראוי למנוע עבורו כמה מצות ותפלות, ולא להחליש לב צדיק אשר העולם עומד עליו, וכידוע בספר נועם אלימלך ז"ל.

(שו"ת דברי חיים, תשובות נוספות, סימן טז)

נחלקו פעם החסידים הקדומים בחצרו של הרה"ק בעל ה'תניא' זי"ע, מה נעלה יותר. האם 'אהבת הבורא' או שמא 'אהבת ישראל'. והיו מתווכחים ביניהם כאשר כל אחד מביא ראיות לשיטתו. נמנו וגמרו להיכנס אל הקודש פנימה ולשאול בדעת רבם הגדול.

שמע בעל ה'תניא' זי"ע ולימדם: "הראיה לכך שאוהבים מאן-דהו, הוא בכך שאוהבים ומחבבים גם את מי שאותו אוהב ונחשק אוהב ומחבב. הקב"ה אוהב את עמו ישראל. ומקרא מלא דיבר הכתוב: אהבתי אתכם, אמר ה'. ומיילא, כאשר אוהבים יהודים, כאשר אוהבים את בניו אהוביו וחביביו של אבינו שבשמים – הדבר מוכיח שאנו אוהבים בכל לב את אבינו שבשמים".

סיים הרבי הקדוש את דבריו וחתם: "ואהבת לרעך כמוך" הוא כלי להגיע אל 'ואהבת את ה' אלוהיך'..."

כניני חיים

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל

י"ל סמיכת הקהלה למצות שבת, דידוע מה שכתב החובת הלבבות ששאלו לחכם אחד מפני מה נעשית ראש לכל בני דורך, והשיב מפני שכולם היו בעיניו יותר ממנו במעלה ממנו ע"ש, והנה מרע"ה גם מפני שהיה עניו מכל האדם על כן היה נעשה ראש לכל אחד ואחד, וזהו ג"כ בחי' שבת מפני שהשבת היא השפעה מכל דלית ליה מגרמיה כלום, לכן הוא חמדת הימים שכל הימים חפצים בה.

(אך פרי תבואה)

ויקהל משה וגו' וביום השביעי יהיה לכם קודש וגו' (לה, א-ב)... ועיקר האסיפה ה' בשבת, כי בשבת יש להצדיק קדושה גדולה והשגות גדולות בתורה ומוסר ויכול להורות לעם ד' דרכי ד' ע"פ דבורו הקדוש והטוב ... זהו הסמיכות ששת ימים וגו' וביום השביעי יהיה לכם קודש, ר"ל שיהי' לכם קדושה יתירה בשבת ויהיה לכם כח לקבץ ב"א להורות להעם הדרך לעבודתו ית"ש.

(מאור ושמש)

לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת (לה, ג)

כי מהראוי שבכל השבוע תהיה אש האהבה ודביקות בה' בוער בליבו ע"י עסק התורה ועבודת ה', עד שבהגיע שבת קודש שלהבת עולה מאליה רשפיה רפי אש שלהבת י-ה, זה שצוה שנעשה ששת ימים ולא שנפנה כל השבוע איש לכרמו חיתו, ונצטרך בשבת לתחילה ההבערה, זה לא תבערו אש ביום השבת.

(חתם סופר)

וכל הכועס בשבת, עובר על לא תבערו אש של גיהנום, אלא יהיה בנייחא ובהרחבת הלב ובשמחה

(שולחן הטהור – קאמרנא סי' רמ"ב ס"א)

בושלי חיים

וביום השביעי יהיה לכם קודש (לה, ב)

מעשה באישה שסיפרה לחברתה כי יש בידה מרשם לאפיית עוגה נפלאה ומיוחדת ביותר אשר תוכננה ונאפתה על ידי גדול האופים והשפים בעולם. התלהבה החברה מאד וביקשה את המרשם בדחיפות כדי שתספיק לאפות את העוגה הנפלאה לפני שיגיעו האורחים החשובים האמורים לבקר היום בביתה. היא קיבלה את המרשם ומיד ניגשה למלאכה במרץ רב. אך למרבה הצער התברר כי חלק מהמצרכים חסרים בבית והזמן דוחק. לאחר הרהורים אחדים התעודדה ואמרה יש לי פתרון פשוט! וכי מי אמר שכל הרכיבים הכרחיים, העיקר שיש לי את הקמח ואת שאר החומרים המרכזים של העוגה, ולגבי השאר במקום כוס סוכר וכוס דבש אערבב שלש כוסות סוכר, במקום חלב – מים, במקום שמרים – אבקת אפיה, ועל האגוזים והחמאה אפשר בעצם לוותר... אמרה ועשתה. מובן שהעוגה נדחתה בנימוס על ידי כל טועם, והיא טלפנה במהירות לחברתה כשהיא תמהה, מתלוננת ואפילו זועמת... עוגה כזו את מהללת? וכי זוהי עוגה מיוחדת? ואם היא אישה "חכמה" במיוחד היא גם תוסיף ותאמר, למזלי הרב שיניתי וחסרתי מהכתוב במרשם שמסרת לי! שהרי אם חלק מן המרשם יצר עוגה כה גרועה מה היה אילו הייתי מציינת לכל הפרטים בשלמות? הנמשל מובן. השבת כבדה על השומר רק חלק ממנה דווקא, משום שאינו שומר בשלמות! השמירה החלקית אפילו כשהיא מתמקדת במה שחשוב ביותר, אך טעמו של המרשם בשלמותו הוא המעניק את ההנאה היוקרתית, אוירת הרוממות והעונג העוטפים את שומר השבת נובעים דווקא מהצירוף של הזהירות בכל הלכות השבת.

(ליקוטים וסיפורים)

הליכות חיים

אם מותר להניח נייר למשמרת או ספר על גמרא פתוחה

לנכדי החשוב והנעלה הרב **גמליאל הכהן רבינוביץ** בן בני אהובי הרה"ג ר' אלחנן יעקב דוד שליט"א שלום רב

א. מה ששאלת על דברי הקיצור שלחן ערוך (סימן כ"ח סעיף ט') "שלא יניח נייר וכדומה בספר למשמרת", ושאלת אם הכונה דוקא על סתם דף, משא"כ דף של חידושי תורה, ובפרט אם חידוש זה שייכת למסכת זו, יהיה מותר להניח, או לא שנה.

מקור דין זה הוא ספר חסידים (סימן תתק"ז) וז"ל: אל יצניע אדם קונטרסים שלא נכתבו בספר להצניע, הובא בפתחי תשובה (יו"ד סימן רפ"ב ס"ק י"ז), מג"א (או"ח סימן קנ"ד ס"ק י"ד), אליה רבה (שם ס"ק י'), משנה ברורה (שם ס"ק ל"א).

היינו שכונתו שהספר יהיה שומר על הדפים שלא יאבד, נמצא שמשמש בספר, משא"כ אם מניח מתחילת הספר או בסופה, בין הכריכה להספר, אין שום חשש.

וכן דפי דברי תורה ששייך לספר זה, וצריך לו לעיין בזה, מותר להכניסם אפילו בתוך הספר, דהרי הספר חסידים כתב "לא להצניע קונטרסים שלא נכתבו" משמע שאם נכתבו עליו דברי תורה מותר. רק הספר חסידים הוסיף "וקונטרסים שכתוב בו תורה שבכתב אל יצניע בספר שכתוב בו תורה שבעל פה, וקונטרסים שכתוב בו תורה שבעל פה אל יצניע בספר שכתוב בו תורה שבכתב" (עכ"ל), אבל דברי תורה ששייך לספר זה, אין שום חשש בזה.

ב. ומה ששאלת האם מותר להניח ספר על גמרא פתוחה, כשרוצה להפסיק, ולא רוצה להשאיר הגמרא פתוחה.

מקור דין זה לא להשאיר ספר פתוח, הוא דברי הב"ח (יו"ד סימן רע"ז) שכתב דמירושלמי (מגילה פרק א' הלכה ט') משמע שלא ילך אדם לחוץ, ויניח הספר פתוח, אם אין עליו מפה. והש"ך (שם ס"ק א') הוסיף על דבריו, שכן מוכח גם בתלמוד בבלי (עירובין דף צ"ח ע"א), וסיים הש"ך וידוע לחכמי האמת שיש מלאך אחד נקרא ש"ד, והוא ש'זמר ד'פין על מי שמניח ספר פתוח ויוצא, שמשכח תלמודו (עכ"ל).

והנה הפתחי תשובה (יו"ד סימן רפ"ב ס"ק י"ז) כתב בשם חמודי דניאל (כת"י) מי שרוצה להניח ספר בתוך ספר, בכדי שלא יהא צריך לחפש אח"כ מקום לימודו,

נראה דאסור (עכ"ד), והוסיף על זה הישועות חכמה (סימן כ"ז ס"ק נ') ומטעם זה לא יכסה בספר אחר כשיוצא לחוץ, רק צריך לפרוס מפה (הובא בשערי לימוד סימן קי"ז).

אמנם מנהג העולם שמשאירים הספר פתוח, ומניחים עליו ספר אחר סגור, ובשו"ת שלמת חיים (סימן תקס"ח) כתב שאפשר ללמד זכות, דהוא לשעה קלה, ויש היכר, שוב לא נקרא בזיון (עכ"ד).

אבל מהנכון שלא יניח תורה או נביאים או כתובים, על גמרא, דאז החומש משמש את הגמרא, נמצא שמשמש עם דבר שקדושתו יותר, לדבר שקדושתו פחות. ולכן יניח גמרא אחרת, או ספרי ראשונים, או שו"ע וכדומה.

אבל יותר טוב הוא, אם יכול להכניס משהו בספר שלא יצטרך לדפדף אח"כ, ולסגור הספר, וכמו שסיים בשו"ת שלמת חיים (שם) וז"ל: ובכל זאת היותר טוב לסגור הספר (עכ"ל). אמנם אם קשה לו, או שלומר בבית המדרש, שיתכן שאדם אחר יקח הגמרא כשהיא סגור, יעשה כנ"ל.

מאת זקנך המאחל לך כל טוב

לוי הכהן רבינוביץ

[מח"ס מעדני השולחן]

(באדיבות מכון "גם אני אודך" לרגל היא"צ ב' אדר)

אמונת עיתך

מאוצרו של מרן רבינו שליט"א שפרסם בשנת תשס"א בגליון "בינה ודעת"

מטבע של אש

הוציא הקדוש-ברוך-הוא מתחת כסא כבודו והראהו למשה, ואמר לו: זה יתנו, כזה יתנו (ירושלמי שקלים ו,א)

איתא בשפת אמת בשם אב"ז ז"ל [בעל חידושי הרי"ם] שמתבע של אש הוא צורתו של יעקב כדאיתא שצורתו חקוקה תחת כיסא הכבוד, זהו כוחו של האבות שהכניסו נקודה בתוך כל איש ישראל וזה התחיל עוד באברהם, ואחר כך נתברר ביעקב כדכתיב בית ישראל אשר פדה את אברהם, שקלים נותנים כולם בשוה, וכן בנדבת המשכן היתה נדבת הכסף שוה בכולם, ואיתא בשפת אמת שכסף היא בחינת אהבה ובזה יד כל אחד שוה בו, זהו דכתיב אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בזו יבזו לו, אהבה צריכה להיות עם מסירות נפש, וזהו הכח של אברהם אבינו שמסר נפשו, למה כתיב זה יתנו ולא כזה יתנו, אלא שע"י מסירות נפש, הרי זה ממש זה יתנו, כמו שהוא בשרש מטבע של אש.

(אמרי אמת – שקלים)

כמין מטבע של אש הראה הקב"ה למשה ואמר לו כזה יתנו, נראה לפרש דכסף הוא אהבה, מלשון נכסוף נכספת, והוא של אש, היינו שלא תהיה האהבה בקרירות, אלא רשפיה רשפי אש, והיינו דהחטא הוא שנתקרה בעבודה, לכן צריכין ליקח את עצמו נגד זה בחמימות ובאש לעבודת השי"ת, וזהו כפרה ותיקון על חטא ההתקרות... אף אם האדם עושה כל המצוות ואינו עושה אותן בחמימות, עדיין הוא מחוץ לכלל ישראל, ומצד השקלים שהוא מטבע של אש רשפי אש שלהבת, י-ה בחמימות, נעשה מחובר לכלל ישראל... וכעין מטבע של אש, שהכוסף לעבודה יהיה ברשפי אש שלהבת, אף שהאנשים מצד עצמם רחוקים...

(שם משמאל)

רצה לומר שהראה לו ע"י שיהודי מוסר להקב"ה את אש התאוות כל אחד בעניניו שלו נעשה מזה משכן

(ברכת אברהם – שקלים)

נתקשה משה וכו' והראה לו הקב"ה מטבע של אש, פירוש אף כי קשה להבין איך יוכלו בני ישראל בשר ודם לתקן דברים עליונים, אך כי הצורה של בני ישראל הוא מטבע של אש, כמו שאמר בצלם אלקים וכו', והחומר נמשך אחר הצורה... פירוש מחצית השקל כמו שכתוב עשה רצונו כרצונו, כי האדם נברא שיהיה דבוק בהשי"ת, אף שעוסק גם בעניני עולם הזה, ועל ידי זה יוכל להמשיך הכל להשי"ת, ואיתא כי הנשמה של האדם ממוצעת בין יצר הרע ויצר טוב, שהם ימין ושמאל, ועל ידי זה מכריע הכל לטוב, והוא בחינת אמת, כשאין האדם נוטה אף כחוט השערה, והוא העמוד שהכל עומד עליו ונקרא עמודא דאמצעייתא, ופשוט פירוש שקלים שישקול האדם כל מעשיו אחר נקודה הקדושה הפנימית של האדם.

(שפת אמת, תרלד)

...וזה מטבע של אש, צורה שנטבעת בנפשות בני ישראל בכח התורה כנ"ל, וזהו עצמו פירוש מחצית השקל, שתיקון הגוף הוא רק חצי צורה להדמותו ולעשותו עם חלק הנפש, דכתיב הנסתרות לה' אלקינו וכו', וכפי תיקון הנגלות, כן מתעורר חלק הנסתרות...

(שם, תרל"ח)

הראה לו הרמז שיראה להם כי חלק אלוקי השופע בקרבם הוא כח ה' אלוקיך אש אוכלה הוא, היינו על דרך שאמרנו על פירוש רש"י ניצוץ אחד יוצא ממפוח שלך ושורף את הכל היינו שניצוץ מאלוקי אחד אשר בקרבך יוצא ממפוח שלך, על דרך מאן דנפח מתוכו נפח שזה הכח יש בקרב עם סגולה כאשר יפחו בחלק ניצוץ הזה, ואז ניצוץ אחד מהאור הזה דוחה הרבה מהחושך, ושורף את כל המסכים, וזה הראה למשה שיעורר בקרבם ע"י מחצית השקל שכחם הוא כוח השורף את הכל, וניצוץ קטן מהאש יוכל לשרוף בית גדול, כמו כן יוכלו לשרוף את כל המסכים [המבדילים] בכוח האש אשר בקרבם.

(ישמח ישראל – שקלים)

זמני שבת מברכים חודש אדר שני ר"ח: יום ראשון ושני המולד ביום א' בשעה 10, 13 דקות ו 6 חלקים

פרנס השבת

הרבנית הצדקנית תליט"א

לעילוי נשמת אביה הגדול

מורינו הגה"צ ר' ישראל צבי רוט זצ"ל

בהגה"צ מרדכי זצ"ל

מנעגערשט – בני ברק

לרגל יומא דהילולא כט אדר - שב"ק ויקהל – שקלים

מאות כבר נושעו! ומה איתך?
רוצים גם ישועה? יש לכם שמחה, אזכרה וכו'
תרמו! וקחו חלק בהפצת המעיינות של
מרכז "אמונת חיים" קראלי
כתובת לתרומות תגובות ולקבלת הגליון
רח' דב גור 20/23 אשדוד טל. 055-6798152
ובאימייל: 86559931@gmail.com

מזלא טבא

לידיד בית חיינו העומד לימינינו בכל עת

הרה"ח משה שכטר הי"ו

לרגל שמחת נישואי בנו היקר

החתן הבה"ח יוסף ני"ו

יה"ר שירוה רוב נחת ותענוג דקדושה מכל יו"ח

א-סאך נחת

מזלא טבא

לידיד בית חיינו משפיע ומורה הוראה

הרה"ג דוד נתנאל שוורץ שליט"א

לרגל שמחת הולדת הבן

יה"ר שירוה רוב נחת ותענוג דקדושה מכל יו"ח

א-סאך נחת

לזכר עולם יהיה צדיק

הרה"ק שלמה הכהן זי"ע

בן הרה"ק דב צבי הכהן זי"ע

בעל תפארת שלמה מרדמוסק

נלב"ע ביום כט אדר תרכ"ו

לזכר עולם יהיה צדיק

רבינו הגדול

הגה"ק יצחק צבי משה זי"ע

בן רבינו אביגדור מוזס זצ"ל

מקראלי

נלב"ע ד' טבת ה'תשעט

זכותו יגן עלינו ועכ"א

לזכר עולם יהיה צדיק

הרה"ק ישראל זי"ע

בן הרה"ק אברהם מרדכי זצוק"ל

בעל הבית ישראל מגור

נלב"ע ביום ב אדר

לזכר עולם יהיה צדיק

הגה"ק יעקב יחזק'י זי"ע

בהרה"ק משה זצ"ל מפאפא

נלב"ע ביום ב אדר תשא

ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת

הגה"צ משה וועבר זצוק"ל

בהרה"צ מרדכי זצ"ל

נלבע יב כסלו תשפא